

Απάντηση σε ομαδικές επιστολές υποψήφιων βουλευτών

Αργόσχολε ψηφοζητιάνε, που δεν αξίζει να αναφέρω καν το όνομά σου,

Σήμερα βρήκα έναν αρκετά παχύ φάκελο στην πόρτα μου, προερχόμενον από εσένα. Δεν μπήκα καν στον κόπο να τον ανοίξω, αφού συνηθισμένος στις πρακτικές τις δικές σου και του συναφιού σου, γνώριζα από πριν τί περιείχε:

Προπαγανδιστικά φυλλάδια από το κομματικό μαντρί, το οποίο σε προωθεί επιτρέποντάς σου να χρησιμοποιείς το brand name του.

Άλλα προσωπικά σου διαφημιστικά φυλλάδια, που έχουν σα σκοπό να γνωστοποιήσουν σ' εμένα, τον «απολιτίκ», την τεράστια πολιτική σου καριέρα (προ της οποίας περιμένεις προφανώς να ... «ψαρώσω»), τους κοινωνικούς «αγώνες» σου (μέ ή χωρίς γραβάτα) και την «προσφορά σου στον τόπο» («για την Ελλάδα ρε γαμώτο»).

Ένα βιογραφικό σου με τις τρομερές σπουδές σου και με τις εξ ίσου τρομερές επαγγελματικές προοπτικές, που προτίμησες να μην αξιοποιήσεις, ή ακόμα και να θυσιάσεις, για να γίνεις πολιτικάντης και να σώσεις την Ελλάδα.

Μιά επιστολή, όπου με καλείς προσωπικά (παρ' όλο που δεν με έχεις δει ποτέ σου) να ενισχύσω το «κοινοφελές» και «εθνοσωτήριο» έργο σου, ψηφίζοντάς σε στις προσεχείς εκλογές και παραχωρώντας σου μια σειρά από προνόμια, όπως έναν από τους μεγαλύτερους και πιο ξεκούραστους μισθούς στο Ελληνικό κράτος, δωρεάν λιμουζίνα, έξτρα διαμέρισμα στην «επαγγελματική» σου έδρα, την Αθήνα, για να σπιτώνεις τις γκομενίτσες σου, δωρεάν τηλέφωνα, αεροπορικά εισιτήρια κ.λπ. κ.λπ..

Όλα αυτά σε πολυτελέστατο και πανάκριβο ιλλουστρασιόν χαρτί, πληρωμένα από τον φορολογούμενο, στον οποίο έχεις το θράσος να απευθύνεσαι.

Δεν ξέρω και ούτε με ενδιαφέρει να μάθω από πού βρήκες το θράσος να ψάξεις για προσωπικά μου στοιχεία, όπως το όνομά μου, ή τη διεύθυνσή μου και να τα χρησιμοποιήσεις, για να με προσβάλλεις, δείχνοντάς μου, ότι μέ έχεις βάλει να πληρώνω την επαγγελματική αλληλογραφία σου (τουλάχιστον).

Και μην διανοηθείς να ισχυριστείς, ότι αυτό που κάνεις (η «πολιτική») δεν είναι επάγγελμα αλλά ...λειτουργήμα, γιατί τότε θα σε ρωτήσω τι εννοείς ως επάγγελμα και τί επάγγελμα ασκούσες μέχρι να γίνεις πολιτικάντης. Προφανώς μια τέτοια ερώτηση θα τη θεωρούσες αδιάκριτη: πώς να μιλήσεις για την ανύπαρκτη επαγγελματική σου ζωή; Πώς να μιλήσεις για το τί μηδενικό υπήρξες πριν αναβαθμιστείς γενόμενος κομματόσκυλο;

Μήπως ήσουν κάποιος αναξιόπιστος πτυχιούχος Ιατρικής (και όχι γιατρός), που αποφάσισε να το ρίξει στην πολιτική πριν χάσει όλη την πελατεία που βρήκε από τον μπαμπά του;

Μήπως ήσουν κάποιος από τους τόσους ατάλαντους κομματικά διορισμένους καθηγητάδες της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που τους ξεφτίλιζαν στο αμφιθέατρο ακόμα και οι πρωτοετείς φοιτητές;

Μήπως ήσουν αργόμισθος συνδικαλιστής, που προκειμένου να αποφύγει να βράσει στο ίδιο καζάνι με αυτούς, που υποτίθεται, ότι «εκπροσωπούσε» αποφάσισε να πάρει πολιτική «προαγωγή» και να σφηνώσει τη σαπιοκοιλιά του ανάμεσα στα βουλευτικά έδρανα;

Μήπως ήσουν κάποιος επιχειρηματικός «παράγοντας», κάποιος «άνθρωπος της οικονομίας» (λες κι οι υπόλοιποι είμαστε ανοικονόμητοι), κάποιο μπερλουσκονοειδές, που αποφάσισε να πάρει στα χέρια του τις τύχες των «παραγωγικών τάξεων» της χώρας (λες κι οι υπόλοιποι δεν είμαστε παραγωγοί και παραγωγικοί αλλά, μόνο παρασιτικοί καταναλωτές, που χρωστάμε χάρη στους... «αυθεντικούς παραγωγούς»);

Ή μήπως ήσουν κάποιος άχρηστος και ανίκανος λούλης, τελευταίος απόγονος κάποιας νεοελληνικής πολιτικάντικης δυναστείας, που ο μπαμπάς του τόν έχρισε κακήν κακώς «διάδοχο», «συνεχιστή» και κληρονόμο του «ιστορικού» οικογενειακού πολιτικού ονόματος;

Ή μήπως ήσουν κάποιος «τελειωμένος» ηθοποιός, τραγουδιστής, στριπτηζού, αθλητής κλπ.;

Ή μήπως δεν έχεις εργαστεί ποτέ σου;

Επειδή σίγουρα είσαι κάτι από όλα αυτά που περιέγραψα μόλις παραπάνω, έτσι εξηγείται και το θράσος σου να μού πασάρεις στο ίδιο μου το σπίτι το «επικοινωνιακό» σου υλικό, το οποίο είναι πληρωμένο από τους φόρους μου και όχι από τη δική σου φοροασυλία, όπως επίσης πληρωμένα από τους φόρους μου είναι όλα τα εκατομμύρια ευρώ που θα κοστίσει (και) αυτή η προεκλογική φιέστα. Φαίνεται ότι για τόσο μεγάλους εθνοσωτήρες σαν εσένα και το συνάφι σου, είναι πολύ δύσκολο μια προεκλογική περίοδος να συμπιεστεί στα ουσιώδη: λίγες χρονομετρημένες εμφανίσεις στο ραδιόφωνο, ή στην τηλεόραση και ούτε ακριβά φέιγ βολάν, ούτε ομιλίες, ούτε άλλες ρωμαϊκές υποδοχές.

Βέβαια καταλαβαίνω, ότι θα φερόσουν πολύ σεμνά αν δεν υπήρχε η «πελατεία» σου, όλο αυτό το θλιβερό οχλοποιΐμνιο, που τρέχει να γλείψει το χώμα που πατάς και τις ποδιές που κατουράς.

Αλλά εγώ (τονίζω: ΕΓΩ) δεν έχω καμμία σχέση με όλον αυτό το συρφετό, που είναι διατεθειμένος να ελπίσει και να πιστέψει για άλλη μια φορά, εσένα ή οποιονδήποτε άλλον του συναφιού σου.

Θα μου πείς: «και πού να το' ξερα ότι εσύ δεν ενδιαφέρεσαι για τα κοινά και για το καλό του τόπου;». Ωραία, δέχομαι, ότι δεν το ήξερες, αφού είσαι συνηθισμένος να σε γλείφουν και να σε υπολογίζουν μόνο και μόνο επειδή αποφάσισες να (αργο)ασχοληθείς με την πολιτική. Τώρα όμως το έμαθες. Έμαθες, ότι ακριβώς επειδή θέλω να ασχολούμαι με τα κοινά (όπως τα εννοώ ΕΓΩ και όχι εσύ), δεν σκοπεύω να εκχωρήσω αυτό το δικαίωμά μου σε κανέναν (και ειδικά σε σένα).

Αντιθέτως θα σου κόψω τα ξερά σου αν τολμήσεις να πειράξεις το μικρό πάρκο, που βρίσκεται στη γειτονιά μου και στο οποίο παίζει το παιδί μου, για να το κάνεις πάρκινγκ (και να πάρεις και την πατροπαράδοτη «μίζα» από τον εργολάβο, που θα έχεις συμφωνήσει να το κάνει). Θα σου φάω το λαρύγγι αν τολμήσεις να οικοπεδοποιήσεις το δάσος, που έχει απομείνει πλάι στον άχρηστο και περιβαλλοντοκτόνο αυτοκινητόδρομο που φτιάξατε, για να «μιζωθείτε» και για να μπορούν οι έμποροι αυτοκινήτων, που σας χρηματοδοτούν κάτω από το τραπέζι, να πουλούν (ακόμα) περισσότερα αυτοκίνητα. Θα σε φτύσω αν (όπως συνηθίζεις) παρουσιαστείς στον εργασιακό μου χώρο, για να κάνεις τις δημόσιες σχέσεις σου και μού προτείνεις χειραψία με αυτό το μαλακισμένο χαμόγελο που «φοράς» συνήθως: χειραψία κάνω μόνο με τους ανθρώπους που επιλέγω ΕΓΩ να γνωρίσω. Και για να τελειώνουμε (γιατί πολύ χρόνο σου αφιέρωσα χωρίς να το αξίζεις): ΕΓΩ δεν είμαι αποτυχημένος σαν κι εσένα, για να (αργο)ασχολούμαι με την πολιτική, με

τις δημόσιες σχέσεις, τη «δημόσια» ζωή. Αντιθέτως, προτιμώ να ασχολούμαι με την πραγματική ζωή. Δεν φοβάμαι ούτε την «ακυβερνησία», ούτε όλα αυτά τα σκιάχτρα που φοβάσαι εσύ, επειδή είσαι ανίκανος και σε απασχολεί διαρκώς μην μείνεις «άνεργος».

Είμαι άνθρωπος, που αποδεδειγμένα πατώ στα πόδια μου και δεν έχω ανάγκη κανέναν και ειδικά κάτι παράσιτα και κάτι περιθωριακούς, σαν εσένα. Δεν σε χρειάζομαι για να γίνει η ζωή μου καλύτερη: μέχρι σήμερα αυτό το έχω καταφέρει μόνος μου. Στην πραγματικότητα κανείς δημιουργικός και αυτάρκης άνθρωπος δεν σας έχει ανάγκη. Στην εντελώς υποθετική περίπτωση, που θα αποφάσιζα να ψηφίσω, θα έδινα την ψήφο μου σε κάποιον που:

α) Να τον γνωρίζω προσωπικά και

β) να τον θεωρώ καλύτερό μου. Όπως καταλαβαίνεις, εσύ ειδικά (αλλά και όλοι σας) δεν πρόκειται να εκπληρώσεις ποτέ αυτά τα κριτήρια.

Ξέρεις πώς σε βλέπω; Σαν σκουλήκι (αν και ξέρω, ότι με αυτό που είπα προσβάλλω τα σκουλήκια). Μού φαίνεται απίθανο, ότι θα ήθελες να ασχοληθείς με την πολιτική αν ήσουν ένας σοβαρός και καταρτισμένος επιστήμονας, ένας καταξιωμένος και ευσυνείδητος επαγγελματίας, ένας «απλά» δημιουργικός άνθρωπος.

Σου επιστρέφω τον φάκελο, που μού έστειλες χωρίς να με γνωρίζεις. Τον έβαλα σε έναν μεγαλύτερο, μαζί με την απαντητική αυτή επιστολή μου.

Σε μια στιγμή συμπόνοιας για σένα, σκέφτηκα, ότι αυτό ήταν καλύτερο από το να χρησιμοποιήσω το «επικοινωνιακό» σου υλικό, για να σκουπιστώ μετά την απόδευση (στο κάτω κάτω αφού εγώ το έχω πληρώσει θα είχα κάθε δικαίωμα να το «αποσβέσω»).

Μην διανοηθείς να με ξαναενοχλήσεις. Κάθε επαφή μαζί σου τή θεωρώ προσβλητική για EMENA. Συνηθίζω να συναναστρέφομαι τουλάχιστον με ίσους μου.

Σού απαγορεύω να ξαναχρησιμοποιήσεις το όνομά μου, τη διεύθυνσή μου, ή ο,τιδήποτε άλλο στοιχείο μου χωρίς τη συγκατάθεσή μου.

Συεννοηθήκαμε;

Αποτυχημένε.

ΕΓΩ

Πηγή: freeinquiry.gr